

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **T., a.s.**, so sídlom K., IČO: X., *právne zastúpený L., s.r.o., so sídlom T., adresa na doručovanie: G.*, proti žalovanému: **Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky**, so sídlom Botanická 17, Bratislava, IČO: 00 156 426, o preskúmanie zákonnosti a postupu Krajskej veterinárnej a potravinovej správy Žilina č. 93/2011/KVPS zo dňa 13.06.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/403/2011-67 z 29. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/403/2011-67 zo dňa 29. novembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení sankcie za správny delikt podľa § 28 ods. 3 písm. g/ zákona o potravinách vo výške 500 Eur. Krajský súd zistil, že súčasťou správneho spisu je rozhodnutie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Liptovský Mikuláš č. k. 1201/2010-TM zo dňa 06.10.2010, ktorým tento správny orgán uložil žalobcovi opatrenie zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárskych výrobkov prostredníctvom vhodných technických zariadení, ktoré budú kryté a skonštruované s možnosťou výmeny vzduchu, a to do termínu 15.11.2010. Voči tomuto rozhodnutiu žalobca podal odvolanie, na základe ktorého preskúmal toto rozhodnutie druhostupňový správny orgán – Krajská veterinárna a potravinová správa v Žiline, ktorá rozhodnutím č.k. KVPS-338/2010 zo dňa 09.12.2010 odvolanie účastníka správneho konania zamietla a prvostupňové rozhodnutie o uložení nápravných opatrení potvrdila. V poučení rozhodnutia je uvedené, že toto rozhodnutie je konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.12.2010. Proti nemu nebola podaná správna žaloba. Následne bola uskutočnená dodatočná úradná kontrola potravín č. 15/02/2011-TM dňa 15.02.2011, ktorej účelom bolo overenie splnenia opatrení uložených vo vyššie uvedených rozhodnutiach. V Zázname o dodatočnej úradnej kontrole potravín je uvedené, že toto opatrenie nebolo splnené v bode 1., ktorým bolo uložené zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárskych výrobkov prostredníctvom vhodných technických zariadení, ktoré budú kryté a skonštruované s možnosťou výmeny vzduchu do 15.11.2010. Na základe uvedeného bolo začaté nové správne konanie pod sp. zn. 161/2011TM, v ktorom bolo vydané rozhodnutie Regionálnou veterinárnou a potravinovou správou Liptovský Mikuláš rozhodnutím zo dňa 15.03.2011 (prvostupňové správne rozhodnutie) a na odvolanie účastníka konania – žalobcu rozhodnutie Krajskej veterinárnej a potravinovej správy v Žiline zo dňa 13.06.2011 (napadnuté rozhodnutie).

Podľa § 28 ods. 3 písm. g) zák. č. 152/1995 Z.z. ku dňu 13.06.2011 orgán úradnej kontroly potravín uloží prevádzkovateľovi pokutu do 500 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom, potravinovým kódexom a osobitnými predpismi sťažuje alebo marí výkon úradnej kontroly potravín tým, že zamestnancom orgánu úradnej kontroly bráni vykonávať činnosti

uvedené v § 18 až 20 alebo v určenej lehote nevykoná nimi uložené opatrenia, alebo nedodržiava záväzné pokyny orgánov úradnej kontroly, nezabezpečí stiahnutie potravín z obehu, ktoré nespĺňajú požiadavky podľa tohto zákona, potravinového kódexu a osobitných predpisov, a nespolupracuje s orgánom úradnej kontroly potravín.

Krajský súd v Žiline konštatoval, že žalobné námietky, ktoré boli uvedené v žalobe nie sú dôvodné. Krajský súd skúmal, či napadnuté rozhodnutie je zákonné, pričom konštatoval, že toto rozhodnutie, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu nemá vady, ktoré by spôsobovali jeho nezákonnosť. Prvostupňový správny orgán v správnom konaní zisťoval, či žalobca naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu stanovenú v § 28 ods. 3 písm. g) z. č. 152/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia. Na naplnenie tejto skutkovej podstaty postačuje, aby žalobca v určenej lehote nevykonal opatrenia uložené mu orgánom úradnej kontroly potravín. Predpokladom teda je vydanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o uložení opatrenia podľa zákona o potravinách. Súd preto skúmal, či existuje takéto správne rozhodnutie. Bolo preukázané, že rozhodnutie o uložení opatrenia bolo vydané a súd skúmal, či sa nejedná o ničotný akt a či nastala jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Žalobná námietka spočívajúca v namietaní nezákonnosti rozhodnutia, ktorým bolo opatrenie žalobcovi uložené, je v konaní o uložení pokuty v dôsledku nesplnenia tohto nápravného opatrenia už právne irelevantná. V tomto konaní sa už nepreukazuje, či uloženie konkrétnych opatrení správnym orgánom bolo zákonné, ale sa len preskúmava, či skutočne došlo k nesplneniu týchto právoplatne uložených opatrení zo strany účastníka správneho konania. Keďže bolo nesporne preukázané, že žalobca opatrenia uložené mu v právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Liptovský Mikuláš č. 1201/2010-TM zo dňa 06.10.2010, ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom Krajskou veterinárnou a potravinovou správou v Žiline, v stanovenej lehote nevykonal, (o tejto skutočnosti svedčí záznam o dodatočnej úradnej kontrole potravín č. 15/02/2011-TM zo dňa 15.2.2011 a táto okolnosť medzi účastníkmi ani nebola sporná), správne postupoval prvostupňový správny orgán, keď žalobcovi za tento iný správny delikt uložil pokutu.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP (pre nesprávne skutkové zistenia prvostupňového súdu a nesprávne právne posúdenie veci) a tiež preto, že sa žalobca domnieva, že mu bola postupom odňatá možnosť konať pred súdom. Žalobca v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd sa nezaoberal vecne podanou žalobou a jej odôvodnením z dôvodov formálno-procesných. Žalobca sa „domnieva“, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že ide o dve samostatné správne konania a dve samostatné právoplatné rozhodnutia správnych orgánov a možnosť vecného preskúmania každého tohto rozhodnutia nesmie byť súdom z procesných dôvodov vylúčená, pretože to spôsobuje nemožnosť konať pred súdom a zabraňuje žalobcovi v jeho právach garantovaných čl. 46 a nasl. Ústavy SR.

Podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia právoplatného rozhodnutia správneho orgánu o uložení pokuty, ktoré priamo zasahovalo do práv žalobcu a ktorým bola pokuta uložená pre porušenie povinnosti žalobcu zabezpečiť vhodné technické zariadenie na predaj nebalených pekárskeho výrobkov. Zo žaloby, ako aj celého konania žalobcu, je jednoznačné, že je presvedčený, že nikdy neporušil žiaden všeobecne záväzný právny akt, ale ani žiaden individuálny správny akt, pri zabezpečovaní vhodných technických zariadení na predaj nebalených pekárskeho výrobkov.

Nesprávne je preto podľa žalobcu konštatovanie prvostupňového súdu na šiestej a siedmej strane odôvodnenia rozsudku, kde uvádza, že žalobca preukázateľne nesplnil povinnosť uloženú mu v právoplatnom vykonateľnom rozhodnutí o uložení nápravného opatrenia a že táto skutočnosť ani nebola medzi účastníkmi sporná. Naopak, žalobca po celú dobu tvrdil, že nikdy žiadnym spôsobom neporušil svoju povinnosť zabezpečiť vhodné technické zariadenia na predaj nebalených pekárskeho výrobkov, či už v zmysle zákona alebo rozhodnutia správneho orgánu.

Zdôraznil, že správna žaloba bola podaná na preskúmanie rozhodnutia, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta za nesplnenie nápravného opatrenia, ktoré znie: „Zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárskeho výrobkov prostredníctvom vhodných technických zariadení, ktoré budú kryté a skonštruované s možnosťou výmeny vzduchu.“ Nakoľko zákonný pojem vhodné technické zariadenie nie je žiadnym spôsobom nikde definované, je absolútne neurčitý a v podstate nič nehovoriaci, je preto žalobca presvedčený, že neporušil žiadnu povinnosť ani nápravné opatrenie, a realizoval predaj nebalených pekárskeho výrobkov v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a v súlade s nápravným

opatrením a preto nebol dôvod na uloženie pokuty. Opak nebol v konaní vôbec preukázaný. O tomto mal podľa jeho názoru konať a rozhodnúť prvostupňový súd.

Pre úplnosť uviedol, že žalobca nemal reálny dôvod napadnúť rozhodnutie KVPS Žilina č. KVPS-338/2010 zo dňa 9.12.2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené uloženie nápravného opatrenia, pretože toto nezasahovalo priamo do práv žalobcu, iba ukladalo povinnosť zabezpečiť vhodné technické zariadenie na predaj nebalených pekárskech výrobkov, pričom však žalobca mal za to, že takúto povinnosť, v zmysle zákona, spĺňa.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

III.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach odvolania, ktoré zodpovedá skutkovým a právnym záverom prvostupňového súdu vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď verejné vyhlásenie rozhodnutia v súlade s § 156 ods. 3 OSP zverejnil v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke www.nsud.sk.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami krajského súdu, ktoré zodpovedajú obsahu predloženého administratívneho spisu žalovaného. Je bez akýchkoľvek pochybností, že právoplatným rozhodnutím vecne príslušného správneho orgánu bola žalobcovi uložená povinnosť „zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárskech výrobkov prostredníctvom vhodných technických zariadení, ktoré budú kryté a skonštruované s možnosťou výmeny vzduchu.“ Proti uvedenému právoplatnému rozhodnutiu žalobca nepodal žalobu o preskúmanie jeho zákonnosti. Odvolací súd preto uzatvára, že pokiaľ žalobca sám nevyužil zákonom danú možnosť obrátiť sa na súd v lehote danej zákonom (do 2 mesiacov od uloženia povinnosti vykonať vyššie uvedené opatrenie) nie je dôvodné vytýkať prvostupňovému súdu, že sa nezaoberal jeho výhradami proti obsahu uvedenej povinnosti v (t.č.) prebiehajúcim konaní. Medze súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia, ktoré je predmetom tohto konania, sú dané skutkovými a právnymi závermi o tom, či žalobca splnil alebo nesplnil povinnosti uložené právoplatným rozhodnutím žalovaného zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárskech výrobkov spôsobom

stanovených v predmetnom rozhodnutí, a pokiaľ ho nespĺnil, či je uvedená skutočnosť dôvodom pre uloženie sankcie podľa § 28 ods. 3 písm. g/ zákona o potravinách.

Podľa uvedeného ustanovenia zákona skutkovou podstatou pre uloženie sankcie je aj nesplnenie uloženého opatrenia. Už zo samotných vyjadrení žalobcu je zrejmé, že uložené opatrenie nespĺnil. Odvolaciemu súdu neuniklo, že hoci v odvolaní uvádza tvrdenia o tom, že žiadny všeobecne záväzný ani individuálny správny akt neporušil a že nemal dôvod žalovať rozhodnutie o uloženom nápravnom opatrení, lebo do jeho práv nebolo zasiahnuté, lebo „iba ukladalo povinnosť zabezpečiť vhodné technické zariadenie“ a on mal za to, že túto povinnosť spĺňa, žalobca nikde neuvádza, že obsahom uloženého opatrenia a teda jeho povinnosťou bolo zabezpečiť, aby technické zariadenie spĺňalo požiadavku, aby išlo o zariadenie „kryté s možnosťou výmeny vzduchu“. Žalobca sa nezmieňuje a nedokazuje, že by zabezpečil technické zariadenie s uvedenými vlastnosťami. Nenamietal ani obsah záznamu z vykonanej následnej kontroly, ktorá zistila nevykonanie uložených nápravných opatrení.

Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd plne stotožňuje aj s právnym posúdením veci krajským súdom, ktorý po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že žalované rozhodnutie (ako jeden celok pozostávajúci z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o uložení sankcie a odvolacieho orgánu o potvrdení tohto rozhodnutia) je v súlade so zákonom. Skutočnosť, že žalobca dôvody žaloby zameral na iné skutkové a právne otázky, než na tie, ktorými sa preskúmané rozhodnutie zaoberá, je výsledkom takej dispozície žalobcu, ako účastníka konania, so žalobou, ktorá pre posúdenie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia nebola právne relevantná. Preto krajský súd nemohol žalované rozhodnutie, ktoré nebolo napadnuté z právne relevantných dôvodov, zrušiť, ale žalobu mohol len dôvodne zamietnuť.

Odvolací súd prvostupňový rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1,2 s poukazom aj na plné znenie dôvodov rozsudku krajského súdu, ktoré si osvojil. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že pokutu 500 Eur za konanie, ktorým žalovaný v plnej miere ignoroval uložené nápravné opatrenie, nie je možné považovať za sankciu zodpovedajúcu povahe a nebezpečnosti tohto konania. Požiadavke individuálnej aj generálnej prevencie by zodpovedalo také rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, ktoré by v záujme udržania autority a vykonateľnosti rozhodnutí kontrolných orgánov dostatočne zhodnotilo v medziach

daných § 59 ods. 2 Správneho poriadku, nevykonanie uložených opatrení smerujúcich k tomu, aby regále bez krytov boli vybavené technickým zariadením zabráňujúcim možnej kontaminácii nebalených pekárskych výrobkov a tým sa zabezpečila ochrana zdravia spotrebiteľa.

Žalobca podľa § 250k ods. 1 OSP a kontr. nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému podľa § 250k ods. 1 OSP náhrada trov rovnako nepatrí.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 20. marca 2012

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková